

UNGERSVEN MED KÄRESTAN SIN

Ur Shakespeares "Som Ni behagar"

Lille Bror Söderlundh (1951)

D
Tra - la - la - la - la. Tra - la -
G A E7 A7
la - la - la - la - la. Tra - la - la - la - la - la -
D D
la. En ung - er - sven med
E7 D
kä - res - tan sin med ett hej och ho och ett
G A D
hej lo - li - lo sig gångar ut - i en
G D A
korn - å - ker in en vår - kväll blid den
D *rit.* Em7 A7
ljuv - li - ga gil - je - tid då
E7 *a tempo* A7 E7 A7
fåg - lar - na slå tir - li - ritt i det blå;
Gm A7 D
ljuvt är det att äl - ska då. —

Bland gungande ax vid grönskande led
med ett hej och ho och ett hej lolilo
där lade de unga tu sig ned
en vårkväll blid den ljuvliga giljetid,
då fåglarna slå tirlitt i det blå;
ljuvt är att älska då.

Där sjunger den ungersven och hans viv
med ett hej och ho och ett hej lolilo:
"Ett blomster som vissnar är vårt liv"
en vårkväll ...

Och därför man nyttje var stund med id
med ett hej och ho och ett hej lolilo.
Ty kärleken är vår blomningstid,
en vårkväll ...

William Shakespeare—C. A. Hagberg